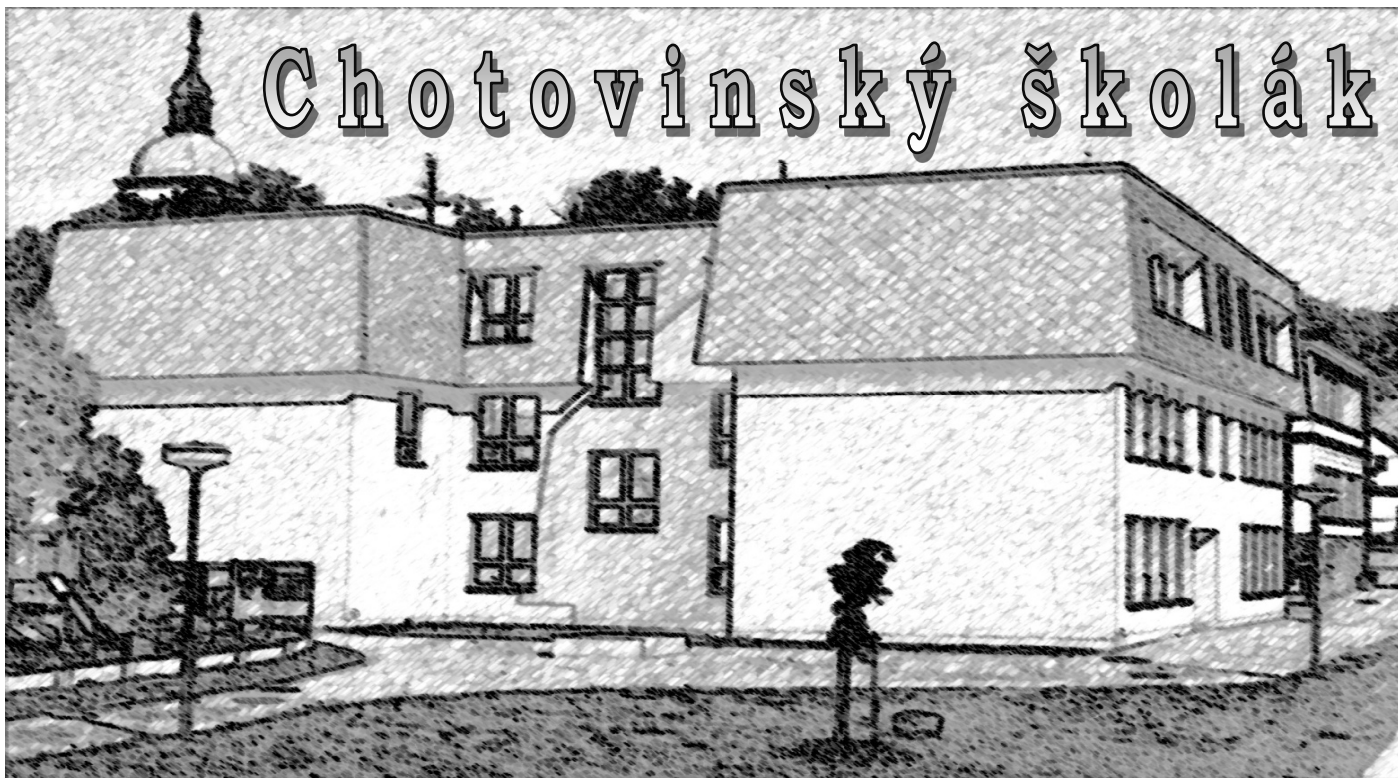

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH

ČÍSLO 8

ROČNÍK 2017/2018

Dubnové okénko ředitele

Duben byl ve škole ve znamení kontrol, voleb do školské rady, přijímaček, úspěchů v soutěžích a zápisu do první třídy.

V polovině dubna byla v jídelně provedena kontrola hygienické stanice. Byly kontrolovány tři oblasti. Kontrola na místě – dodržování hygienických zásad proběhla bez závad. Kontrola dodržování spotřebního koše – množství sledovaných potravin zjistila, že nedošlo k porušení vyhlášky, jen u některých potravin používáme jiné koeficienty přepočtu a tím kontrole vyšla jiná čísla. Koeficienty máme opravit, například u banánu použít místo 0,8 koeficient 1,0. Nebo šlehačku nad 33 % tuku nezapočítávat do mléka, ale pouze do tuků apod. Třetí kontrola byla na dodržování nutričního doporučení skladby jídelního lístku. Pracovníci KHS zkontrolovali leden 2018. Jídelní lístek byl hodnocen celkově jako velmi dobrý. Přesto musíme ještě některé věci zlepšit (více zeleninových polévek, více celozrnného pečiva, vyřadit uzeninu

například v „šunkoflekách“, zařadit obilné kaše...). Podrobná zpráva hodnocení jídelníčku je zveřejněna na webu školy v sekci jídelna.

Koncem dubna navštívila naši školu Česká školní inspekce, aby provedla pravidelnou komplexní analýzu školy (ZŠ, MŠ, ŠD, ŠK, ŠJ) po šesti letech, ale také na podnět rodičů. Závěrečnou zprávu vypracovává pět inspektorů, kteří čtyři dny sledovali celou školu. Hotová bude v červnu. Na základě sdělení výsledků na místě, které inspekce sdělila starostovi a řediteli školy, neshledala pochybení. Úroveň sledovaných hodin byla v průměru až nadprůměru. Ve spoustě oblastí jsme výborní, například práce dvou učitelek v MŠ současně. Jinde nám například doporučila zapracovat jiné závěrečné hodnocení v MŠ nebo více aktivně zapojovat žáky do výuky ve škole. Ve většině oblastí panuje názorová shoda na školu jak ze strany vedení školy, tak učitelů a také žáků (inspekce vybrala pátou a sedmou třídu).

Žáci deváté třídy a někteří z nižších ročníků skládali přijímací zkoušky na střední školy s maturitou. Většinou se dostali minimálně na jednu jimi vybranou školu, konečné výsledky budou znát v průběhu května. Je na středních školách, zda budou zohledňovat doporučení MŠMT, aby nepřijímali studenty s nižší úspěšností, než je úroveň maturit, protože na středních školách je minimálně 10 % žáků, kteří svou úroveň nedosahují na minimální úroveň nutnou ke složení státní maturity. Těmto žákům (až 10 000 v ČR) hrozí, že po čtyřech nebo pěti letech na střední škole maturitu nezískají, mají pouze základní vzdělání a budou muset, pokud chtějí získat vyšší vzdělání, absolvovat další školu pro získání alespoň výučního listu.

K zápisu do první třídy se dostavilo 31 dětí z naší MŠ z celkových 35 předškoláků. Zbylé dvě děti jdou do Borotína (bydliště mimo Chotoviny), jedno dítě do Prahy a o posledním předškolákovi zatím nevíme, protože teprve dostáváme oznámení od škol o přijetí žáků,

kterí mají v naší spádové oblasti trvalý pobyt. I my rozesíláme školám oznámení o přijetí dětí, které nemají trvalý pobyt ve spádové oblasti, a přijali jsme dvě děti ze spádové oblasti borotínské školy. Do první třídy nastoupí po odkladech 23 dětí.

V dubnu naši zástupci reprezentovali školu v okresních soutěžích. Jitka Pavlíčková v okresním kole matematické olympiády obsadila 1.–2. místo. Pro 1. stupeň jsme uspořádali florbalové přebory okresu, kde chlapci získali 2. místo. Do Chotovin přijelo 15 týmů kluků a 8 týmů dívek. Pro starší florbalistky jsme také uspořádali florbalový turnaj, kam přijelo 8 pozvaných škol. Blahopřejeme a všem děkujeme za reprezentaci školy.

V době konání rodičovských schůzek a konzultací proběhla i volba do školské rady. Ustavující schůze proběhne začátkem května. Seznam zvolených členů najdete na webu školy.

Uzavřeli jsme práci na projektu škol Místní akční plány rozvoje vzdělávání (MAP I) a zapojili se do pokračování projektu na další čtyři roky. Zástupci naší školy podali hlášení o práci v grantu Výuka přírodních věd nově.

Petr Havlík – ředitel školy

Čteme rádi

Román Město Ember napsala americká spisovatelka Jeanne DuPrau. Knížku hodnotím kladně, protože má zajímavý děj, který se svižným tempem posunuje kupředu. Autorka však ví, ve kterých částech má zpomalit a více popsat prostředí, v němž se hlavní hrdinové právě nacházejí, a umí skvěle vystihnout pocity postav. Kniha nám poskytne většinu informací, ale o některých do poslední chvíle ani nevíme, že jsou tak důležité, většina z nich se na první pohled jeví zcela obyčejně.

Kladná postava Doon se snaží vyřešit problémy města. Chce zachránit všechny obyvatele, i když v jedné chvíli může uprchnout sám. Zato postava starosty je záporná. Je to líný a zkorumpovaný člověk. Navíc si pro sebe nechává zbytky zásob. Také se snaží udržet obyvatele města v nevědomosti a tvrdí, že se nic neděje, přestože se město pomalu hroučí. Příběh nás varuje před situací, která by se mohla v našem světě stát a která by měla zničující dopad na celé lidstvo, na celou naši planetu.

Nela Doudlebská-Sterneck

Škola na zkoušku

Ve čtvrtek 5. dubna navštívili předškoláci ze Stromků a ze Sluníček naši školu. Prohlédli si budovu prvního stupně, šatny a svoji budoucí třídu. Seznámili se s paní učitelkou Mgr. Vladimírou Martínkovou, která pro ně připravila spoustu zajímavých úkolů. Děti zažily školní zvonění, pracovaly na interaktivní tabuli, přiřazovaly geometrické tvary, poznávaly barvy a počítaly s kouzelnou sovičkou.

Po krátké přestávce předškoláci pracovali se školní speciální pedagožkou, která pro ně připravila pracovní list. Poznávali stejné a rozdílné tvary, procvičili si ruku a dokreslili pilku. Všem dětem se práce výborně povedla a za odměnu dostaly veselá razítka. Jako správní školáci si domů odnesli domácí

úkol. Na památku děti dostaly pamětní list.

V září se všichni budeme těšit na naše prvňáčky.

Markéta Zemanová – speciální pedagožka

Poslechněte si

Určitě si poslechněte písničku Řiditel autobusu, kterou zpívá kapela studentů a absolventů školy Jedličkova ústavu The Tap Tap. Písničku bych mohl poslouchat pořád dokola. Působí vážně, klip je celkem zábavný, i když poukazuje na realitu, na to, jak se k nám ostatní chovají, když máme nějaký hendikep.

Píseň na mě zapůsobila zvláště. Nevěděla jsem, že i lidé s hendikepem dokážou tak hezky hrát a zpívat. Ukázali nám, že i když nejsou stejní jako my, neznamená to, že nemohou umět něco lépe než my.

Při poslechu jsem si uvědomil, že vozíčkáři jsou lidé jako my. A jen proto, že mají nějaký hendikep, bychom je neměli odsuzovat.

Píseň je smutná, má závažný text, ale její melodie je vážně chytlavá. Když jsem ji uslyšel, řekl jsem si, že bych hendikepovaným lidem věnoval všechny peníze, co mám. Uvědomil jsem si, že to mají těžké a že my jim to často ještě ztěžujeme.

Žáci sedmé třídy

Komixová dílna

Není to apríl! V dubnu jsme vyrazili v době vyučování do místní knihovny, kde nás celé dvě hodiny provázel komiksovým světem scenárista Daniel Vydra. Povídal nám o tom, jak se komiks vytváří, a také si pro nás dva komiksy připravil.

V prvním jsme měli doplnit do mluvící bublinky slova, která bude daná postava říkat. Musela na sebe navazovat a také diváky pobavit. Byl to komiks zřejmě o dvou sourozencích hrajících si v letním slunci u bazénu. Když tu se v něm náhle objevila vosa. Bylo na nás, jestli ji holčička zachrání, nebo ji nechá utopit. Nakonec z toho vyšlo, že oba dva sourozenci propíchnu bazén. Byli jsme rozdělení na skupiny a jedna skupina své dílo vždy zahrála jako scénku.

Ve druhém to bylo podobné, jen jsme měli k tomu ještě dokreslovat obrázek. Někteří dostali komiks se zamilovaným skřítkem zpívajícím krásné slečně skřítkové a jiní zase komiks dvou kamarádů s pudly. Opět se hrály scénky.

Workshop se mi líbil, bylo to zábavné, ale zároveň i poučné. Baví mě číst komiksy, a proto mě bavilo i je vytvářet. A znám už také význam slova karikatura.

Nina Nováková

7. VÝMĚNNÉ KONCERTY

PROTIVÍN

Pátek 18. května 2018

18 hodin

Městské kulturní středisko Protivín

CHOTOVINY

Pátek 25. května 2018

17 hodin

Husův sbor

Církev československé husitské
v Chotovinách

Přijímačky 2003

Když mě 14. dubna v devět hodin ráno v budově Gymnázia Pierra de Coubertina odtrhli z náruče mé matky a já musela hledat v této chladné budově své jméno na papírku na dveřích mezi ostatními uchazeči, bylo mi ouvej. V potíci se ruce jsem tiskla svůj kámen pro štěstí a žaludek se mi svíral. V těchto prvních a pro mě kritických chvílích jsem ani nedoufala, že bych mohla své příští čtyři studentské roky strávit v lavici této střední školy. Všichni vypadali tak vyrovnaně a suverénně! Na starost si nás vzala postarší dáma, která s námi

vyřídila počáteční formality, mezi něž bylo zahrnuto i písemné prohlášení uchazeče o schopnosti vykonat přijímací zkoušky. A právě díky tomuto úvodu ze mne spadla nervozita, tudíž diktát a větný rozbor mi připadal jako velmi lehký. Dále přišla na řadu matematika, která se mi už tak snadná nejevila. Zapeklité příklady a rovnice mi sice něco říkaly, ale hned jsem postup a řešení nevěděla. Nakonec jsem myslím i tu zvládla celkem dobře. Jako poslední přišel test z německého jazyka, v jehož rukách byl můj osud. Hned jsem zjistila, že se není čeho bát. Moje příprava se vyplatila! Výsledky na

této škole nebyly vyvěšeny ještě téhož odpoledne, jako tomu bylo na jiných školách. Nervozita doprovázející očekávání výsledků byla proto horší než čekání na samotné přijímačky. Učitelé, kteří nás připravovali a věnovali nám svůj volný čas, byli ještě nervóznější než my. Pan ředitel nakonec na gymnázium zavolal a přišel nám oznámit, že se na gymnázium z naší základní školy dostali všichni. Zachvátilo nás obrovské štěstí, ze srdce spadl veliký kámen. Radost měli všichni. Rodiče, příbuzní, učitelé, ale především my, budoucí středoškoláci.

absolventka ZŠ Chotoviny

Přijímačky 2018

Na přijímací zkoušky jsem se učil už několik měsíců dopředu, ale pořád jsem si říkal, že se ještě nemusím bát, protože jsou daleko. Čas ale utekl rychle. Týden před přijímačkami jsem se bál, že budu mít velkou trému, že budu ve stresu. Nakonec jsem se na ně těšil, protože jsem byl zvědavý, jak budou těžké a co v nich bude. A hlavně jsem se těšil, až bude po nich. A je to tady. Den D nadešel. Jediné, co mě při psaní testů omezovalo, byl čas, jinak už jsem byl v klidu. Matematika se mi zdála těžší než čeština, ale bavila mě víc. Myslím si, že nejdůležitější je udržet si chladnou hlavu a nemít trému. A toho nejvíce docílíte, když si budete věřit. A proto si myslím, že ten, kdo se připravoval, má větší šanci. Důležité je také nepanikařit, pokud se mi zdají úkoly těžké a nevím si rady, protože většinou je to těžké i pro ostatní, takže to nesmíte vzdát. Z přijímaček mám dobrý pocit, myslím, že jsem je napsal dobře.

Pro mě byly přijímací zkoušky zpočátku ne moc stresující téma, ale čím byly blíž, tím jsem se bál víc

a víc. Zdálo se mi, že testy z českého jazyka byly o něco lehčí než ty z matematiky, ale možná to bylo jen proto, že jsem se matematiky víc bál. Zkoušky byly pro mě opravdu zážitek. Můj dojem z nich je kladný. Také si myslím, že kdybych je psal sám a nepotkal svého spolužáka Honzu, tak by pro mě byly horší.

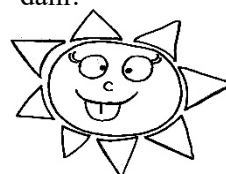
Musím říci, že přijímací zkoušky byly pro mě velice stresující. Ze začátku mi bylo i trochu špatně, točila se mi hlava a moc se mi tam nechtělo. Přiznávám, že jsem si moc nevěřila. Opravdu obdivuji lidi, co se dokáží při nějaké životní zkoušce opravdu uvolnit a danou věc tolik neřešit. Kdybych měla dát budoucím devátákům radu, řekla bych jim, aby se nesnažili být úspěšní jen proto, aby na ně byli ostatní pyšní. Rozhodujte se sami za sebe a dělejte věci tak, abyste nezklamali především sebe sami. Když si budete opravdu věřit a nebudete se starat o názory ostatních, bude vám lépe na duši. Je hezké, když jsou na vás rodiče hrdí, ale buďte hrdí především sami na sebe, že jste přijímací zkoušky zvládli.

Myslím si, že na přijímací zkoušky jsem byl připraven dobře.

Především jsem se toho hodně naučil a zopakoval na čtvrtedních odpoledních hodinách ve škole. Nepříjemné pro mě bylo, jak ten čas letí. Týden před přijímačkami na mě přicházela nervozita. Teď už jsem rád, že je to za mnou. Trochu nervozity ale zůstalo, protože čekám, jak jsem dopadl.

Týden před přijímacím řízením jsem se trochu bála. Byla jsem hlavně plná obav a myšlenek. Co když se nedostanu? Co když to „projedu“ na plné čáře? Měla jsem se spíš nabít sebedůvěrou. Měla jsem se povzbuzovat, a ne se podceňovat. Takže díky svým zkušenostem bych budoucím devátákům doporučila, aby se učili a věřili si. A den před přijímačkami se pořádně vospěte a ráno si dejte vydatnou snídani!

Žáci deváté třídy

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY
 ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza
 REDAKČNÍ RADA: Miroslava Honzová
 OBÁLKA: Jiří Honza
 ILUSTRACE: Eliška Bervidová a archiv Školáka

TISK: tiskárna ABC CHOTOVINY

